

PES PŘÍTEL ČLOVĚKA

- časopis pro chov a výcvik psů
všech plemen

OBSAH

- 2 - 4 - Představujeme reprezentanty pro MS v agility
- 4 - 5 - Dopisy čtenářů
- 6 - 9 - Veterinární lékařství/ Vyberete si pejska/Poradna MVDr. Lonského
- 10 - 11 - Poradna
- 12 - 15 - Plemeno: Australský honácký pes
- 16 - 17 - Lupina
- 18 - 19 - Malá škola pro začínající chovatele - 13.
- 20 - 21 - Vodící psi
- 22 - 24 - Medvědi a medvědici
- 24 - „Spáleniště“ žije
- 26- 27 - MVP Bratislava
- 28 - 29 - Velká cena Khara
- 30 - Tábor s retrívry
- 31 - Na návštěvě u
- 32 - AGILITY
- 33 - Soběslav
- 34 - 38 - Organizační a klubové zprávy
- 39 - Pražská krajská výstava
- 40 - 41 - Memoriál Richarda Knolla
- 42 - 43 - Psi s dětmi na letním táboře
- 44 - 45 - Zajímavosti ze světa
- 46 - Bulmastifové v Austrálii
- 47 - 49 - Chov psů ve třetím tisíciletí
- 50 - 51 - Policejní pomocníci v Belgii
- 52 - 64 - Inzertní příloha

□ AD: NULTÝ ROČNÍK

Jsem členkou Oblastní skupiny agility Plzeň-Doubavka a chtěla bych reagovat na článek Renaty Janděčkové z čísla 8/98 vašeho časopisu s názvem „Nultý ročník s rozpaky“. Zde se paní Janděčková rozhořčuje nad tím, že nebyla v průběhu výstavy Plzeňský voříšek '98 vpuštěna na parkur, určený pro ukázky agility.

V den výstavy byl ráno okolo sedmé hodiny v zadní části areálu postaven parkur agility a rozhlasem byly vyhlášeny časy, kdy budou probíhat ukázky. Pouze ukázky! Ani v propozicích výstavy nebyla zmínka o tom, že bude návštěvníkům umožněno vyzkoušet si překážky.

Jelikož toto bylo první předvedení práce plzeňské skupiny agility na větší akci, chtěli jsme předvést perfektní výkony, které zaujmou diváky, jichž bylo opravdu mnoho. Proto jsme ještě před začátkem výstavy trénovali parkur, zařazený do ukázek. Dostalo se nám také výrazné pomoci od členů některých pražských OSA, kteří přestože přijeli na výstavu, rozhodli se nám s ukázkami pomoci a bylo nutné i pro ně vyzkoušet si parkur ještě v ranních hodinách.

V tuto dobu se paní Janděčková snažila se svým křížencem jezevčíka běhat po překážkách ve chvíli, kdy se na start připravoval další pes trénující na ukázky. Nejen ji, ale i několik dalších lidí bylo nutné požádat, aby parkur opustili. Zároveň jsme upozorňovali, že teď běhají velcí psi, neboť překážky byly nastaveny na 60 centimetrů a to opravdu není výška pro křížence jezevčíka a jemu podobné. Jistě by nebylo od věci umožnit přichozím pod dohledem výcvikářů vyzkoušet si jednodušší překážky. Bohužel většina lidí pořadajících ukázky také vystavovala či připravovala parkur na další ukázku, a tak opravdu nebyl prostor toto uskutečnit.

Ještě malou zmínku k údajně „jako sulc se třesoucím“ německému ovčákovi. Nevím, jestli paní Janděčková viděla tohoto psa běhat při ukázkách, ale pokud ano, pak by se měla stydět, že ho takto nazvala. Přesto, že je to pes spíše flegmatický a běhává si parkur s bohorovným klidem „rozumného pána“, dav lidí ho doslova vyhecoval a on s divokým nadšením parkur přímo prolétl. Tím si vysloužil mohutný potlesk přihlížejících, stejně jako všichni další psi zúčastňující se ukázek.

Doufám, že všichni ostatní, kteří byli také vykázáni z parkuru, naši snaze porozuměli a necítili se dotčeni.

Všem, kteří nemají možnost cvičit v místě bydliště a mají o agility zájem, doporučuji zúčastnit se výcvikového tábora, které jsou přístupné i začátečníkům, a tam si mohou pod dohledem zkušených instruktorů agility vyzkoušet.
Petra Juliusová, Plzeň

□ AD: LÉČILI SI MINDRÁK?

Chtěla bych reagovat na dopis z č. 8/98, který byl uveřejněn pod zkratkou R. R. z Prahy 5.

Jelikož vlastním již druhého rotvajera, moc mě mrzí, když si přečtu takový dopis právě o tomto plemeni. Zároveň však se mnou lomcuje zlost, že jsou někteří majitelé velkých, ale i menších psů tak zlí, namyšlení a bez morálky, a svým nevhodným chováním dělají špatné jméno právě těmto plemenům. Případá mi, že rotvajleři, ale i stafordci a pár dalších podobných plemen mají na majitele smůlu. Kdo má rotvajlery opravdu rád, ví, že jsou to velice milí, vyrovnaní psi, kteří si na vycházkách lidí, psů ani drůbeže nevsímají. V každém případě je velmi vhodné s nimi docházet na cvičiště, nebo je jinak dostatečně zaměstnat, aby se nenudili. Jsou to velmi vnímaví psi, proto jsem přesvědčena, že dostanou-li se do nevhodných rukou právě takových majitelů jako popisuje paní R. R. z Prahy, vyčítá, že majiteli se tyto situace doslova líbí, a potom věřím tomu, že střetnutí s takovým plemenem je velmi nepříjemné. A tak se začne šířit mánie o agresivních rotvajleřech, kde se všichni házejí do jednoho pytle a každý při pohledu na toto plemeno doslova strne.

Můj současný rotvajer Ciro lidi miluje. Každý, kdo projeví zájem si jej pohladit, je vítán vrtěním miniaturního ocásku. Ostatních lidí si nevsímá, dokonce ho nezajímají ani volně pobíhající psi, ani psi štěkající za plotem. Musím však přiznat, že co se týče našeho bydlení, nezná přítele a nekompromisně hlídá.

Ač je Ciro doslova dobrák od kosti, lidé se ho bojí, a právě proto již od pěti měsíců nosí náhubek. Jako každý pes rád běhá na volno, bez vodítka, a tak mu to ráda dopřejí a vím, že si nebudě vsímat ani lidí, ani psů. Nikdy nikoho nenapadl, ani na psy neštěká, ani k nim nechodí, a přesto věčně lidé nadávají, že tak velký pes má být na vodítku. Copak si velký pes nezaslouží jiný než „psí život“? Vždyť nás často provázejí uštěkaní ratlíkové po dlouhou dobu vycházky a jejich majitelé se tím očitě baví. Nejednou se mi stalo, že při jízdě na kole se mi do nohy pustil pes tak malý, že ho bylo sotva vidět. Přesto to bolelo. A majitel? Jen se smál.

Jsem přesvědčena, a apeluji na pejskaře

VETERINÁRNÍ PÉČE

Veterinární nemocnice

Na Šejdru 45, Praha - Libuš, tel. 47 10 772 - **NON-STOP**

Ošetřovna Na Zlíchově 17, Praha 5, tel. 536 896

Ošetřovna Paprsek,

Hábova 2345, Praha - Stodůlky, tel. 651 87 64

Výjezdová služba 0601 205 822 NON-STOP

Názory písařů nemusejí vždy vyjadřovat názory redakce. Redakce si vyhrazuje právo úpravy a eventuálního krácení vašich příspěvků.